

Εργαζόμενοι στην BIC

Όπως όλοι γνωρίζουμε, πριν λίγες μέρες, ο συνάδελφος Διονύσης, ερχόμενος για δουλειά στην πρωινή βάρδια, ανέφερε αδιαθεσία και με προτροπή του προϊσταμένου πήρε το λεωφορείο της εταιρείας για να επιστρέψει σπίτι του. Στην διαδρομή έπεσε σε κώμα και δεν επανήλθε παρά τις προσπάθειες των διασωστών που έφτασαν στο σημείο, με αποτέλεσμα να χάσει τόσο άδικα τη ζωή του.

Το γεγονός μας συγκλόνισε όλους. Ο Διονύσης έφυγε ενώ ήταν κυριολεκτικά δίπλα μας.

Εμείς, οι συνάδελφοί του, εκφράζουμε τα θερμά και ειλικρινή συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

Το τελευταίο διάστημα άλλοι δύο συνάδελφοι έχασαν τη ζωή τους από παθολογικά αίτια. Φαίνεται πως αυτά δεν γίνονται τυχαία.

Η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, η καταλήστευση των ταμείων και η μείωση των συντάξεων, απόρροια των μνημονικών νόμων, έχει σαν αποτέλεσμα πολλοί εργαζόμενοι να αναγκάζονται να δουλεύουν σε βιομηχανικούς χώρους με βάρδιες και γενικά σε συνθήκες ακατάλληλες για την ηλικία τους.

Αρκετοί που θα μπορούσαν να συνταξιοδοτηθούν με πρόωρη συνταξιοδότηση ή θα έπρεπε να το κάνουν για λόγους υγείας, παραμένουν στη δουλειά αναγκαστικά γιατί με τις συντάξεις πείνας που δίνονται δεν μπορούν να επιβιώσουν.

Από την άλλη η κατάρρευση του δημόσιου συστήματος υγείας, η διάλυση της πρωτοβάθμιας, η συνεχής μείωση των δαπανών παράλληλα με τη δρομολόγηση ενός συστήματος με ιδιωτικά κριτήρια, που προωθεί η κυβέρνηση, αποτρέπει τους εργαζόμενους από οποιοδήποτε απαραίτητο προληπτικό έλεγχο της υγείας τους.

Έτσι σε κάθε γειτονιά ξεφυτρώνουν ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα στα οποία όμως η πρόσβαση γίνεται απαγορευτική λόγω κόστους για τους περισσότερους εργαζόμενους.

Σήμερα η ακρίβεια σε βασικά είδη διατροφής και στην ενέργεια καταληστεύει το φτωχό μεροκάματό μας. Αντίθετα οι 152 εισηγμένες εταιρείες στο χρηματιστήριο, μόνο για το πρώτο εξάμηνο του '22 είχαν καθαρά κέρδη 5,4 δισ., υπερδιπλάσια όλου του 21 που ήταν 2,5 δισ.

Το κράτος λοιπόν δημιουργεί ευνοϊκό περιβάλλον, κάνει τη βρώμικη δουλειά για τους βιομηχάνους και το κεφάλαιο με φοροαπαλλαγές, με κάθε λογής διευκολύνσεις, με αντεργατικούς νόμους, καταργώντας κατακτήσεις.

Η κρίση όπως και να ονομάζεται (χρέους, υγειονομική, ενεργειακή) πληρώνεται από την εργατική τάξη και το λαό.

Συνάδελφοι, όχι άλλος αιφνίδιος θάνατος στην ΒΙC.

Είναι ανάγκη άμεσα να παρθούν μέτρα.

Να υπάρχει γιατρός εργασίας και νοσηλεύτης σε κάθε βάρδια.

Όπως προβλέπει ο νόμος, ο γιατρός εργασίας να επισκέπτεται τους χώρους παραγωγής. Να κάνει αλλαγές στις θέσεις εργασίας για λόγους υγείας. Να κάνει έρευνα για αιτίες ασθενειών που οφείλονται στην εργασία, να προτείνει προληπτικά μέτρα. Να παραπέμπει σε προληπτικές εξετάσεις με βάση το ιατρικό ιστορικό των εργαζομένων. Να οργανώσει υπηρεσία πρώτων βοηθειών.

(Είναι δυνατόν να μη έχει παρθεί κανένα μέτρο τη στιγμή που πάρα πολλοί εργαζόμενοι υποφέρουν από μυοσκελετικά προβλήματα;)

Να εξοπλιστεί το ιατρείο έτσι ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί σε έκτακτα περιστατικά ατυχήματος και αιφνίδιας νόσου.

Να υπάρχει ιατρικός φάκελος για όλους τους εργαζόμενους.

Να υπάρχει επαρκής κλιματισμός στους χώρους παραγωγής και να απομακρύνονται θερμαντικές και ρυπογόνες εστίες (vaquum στο BU1 -BU5)

Συνάδελφοι τίποτα δεν χαρίζεται!

Όλα κερδίζονται με αγώνα.

Για αυτό παλεύουμε:

- Για ένα αξιοπρεπές δημόσιο σύστημα υγείας που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες.
- Για μείωση των ορίων συνταξιοδότησης.
- Για μείωση των φόρων σε ενέργεια και είδη πρώτης ανάγκης.
- Για υπογραφή νέας συλλογικής σύμβασης εργασίας με αυξήσεις τουλάχιστον στα όρια του πληθωρισμού.
- Να μην παίρνει κανείς εργαζόμενος λιγότερο από 1000 ευρώ.